

Lesznek, akik túlzottan fogják találni a közönségről és a közönség és a művészet közé került művészet magyarázókról mondottakat, ma azonban már oda jutottunk, hogy nem szabad félnünk a tények meglátásától és kimondásától. Ha a betegség orvoslására ajánlott gyógyszerünk inkább elméletinek, mint gyakorlatinak fog látszani sokak szemében, ezeknek csak azt felelhetjük, hogy minden szerény elgondolás próbára érdemes, ha szándéka az, hogy az embert tiszta kézzel visszavezesse a művészet megértésének elveszett paradicsomába.

A művészet ilyen megértése után elkövetkezik majd a művészet értelmes, természetes és mindenekelőtt őszinte élvezete, mely nem lesz a kevesek kiváltsága, hanem az önmagát és műveltségét nemesebbé tenni kívánó emberiség közös kincse.

ARABESZK

*A tánc a tagjaidban él.
Leselkedik.*

*Utálja szivednek kövér
szerelmeit.*

*Ha lábadat megmozdítod,
kikandikál
szemedből, mint egy fordított,
fehér sirály.*

*Ha alszol, szájadon pihen.
Majd szól, beszél.
Reszketve mondja rá : igen !
pár kis levél.*

Nem tudja senki, hogy te vagy.

*Nem ismeri
fel bőröd és a hús alatt,
csak vérbeli,*

*kiben lépések és körök
áramlanak,
kit össze csak veled kötött
irigy urad.*

*Aztán megérti pár ideg.
Rendellenül
felfogja és nem érti meg
a szem, a fül,*

*mert kezdet s vég nélkül való :
pár hangjegye,
úgy úszik, mint egy léghajó,
rajtunk ki, be.*

Toldalaghy Pál